

מלכותא. ותו שמענא יהודה הא אתון דשמייה ודאי, ד' ליתיה אמאי. אלא דא דוד מלכא דאתקשר בשמייה מפל בני עלמא דכתיב, (הושע ג) ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם וגו' הא דוד קשיר בשמייה, תו דאיהו קשר של תפלין ודאי ד' דוד מלכא (ר"א קשר של תפלין ודאי), ובגין כן דוד אתקשר בשמייה.

עאלו, ביון דעאלו יתיבו קמיה, אשתיק רבי אלעזר ואנון אשתיקו. עאל רבי אלעזר לאדריה שמע חד קלא דהיה אמר זיל ואימא לון מה דאנון בעיין דכשרין אנון. אהדר לגבייהו. אמר לון אית מאן דשמע מלה לימא לי. אמרו ליה אנו מחבאן לאנהרא מגו צחותא דבוצינא עלאה וסברא (ד' צ ע"א) נסבר. פתח ואמר, (חבוק ב) ויי בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ. כד בעי קדשא בריה הוא למברי עלמא, אסתפל גו מחשבה רזא דאורייתא ורשים רשומין ולא הוה יכיל למיקם, עד דברא תשובה דאיהי היכלא פנימאה עלאה ורזא סתימא ותמן אתרשימו ואתציריו אתון בגלופייהו.

ביון דאתברי דא הוה מסתפל בהאי היכלא ורשים קמיה צירין דכל עלמא דכתיב הס מפניו כל הארץ רשים קמיה רשומין וצירין דכל עלמא. בעי למברי שמים מה עבד אסתפל באור קדמאה ואתעטף ביה וברא שמים. דכתיב, (תהלים קד) עוטה אור בשלמה ואחר כן נוטה שמים פריעה.

אסתפל למעבד עלמא תמאה עבד היכלא אוהרא ועאל ביה ומניה אסתפל ורשים קמיה כל עלמין לתמא וברא לו. הדא הוא דכתיב ויי בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ. ה"ס מפניו, ה"ס רשים קמיה כל נקודין דכל עלמא דאנון שתין וחמש, כחושבן ה"ס, שתין אנון וחמש אנון, וכלהו רשים קמיה כד ברא עלמא. בגין כן יקרא דקודשא בריה

יהודה - הנה אותיות שמו ודאי. ד' איננה למה? אלא זה דוד המלך שנקשר בשמו מפל בני העולם, שכתוב (הושע ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם וגו'. הנה דוד קשיר בשמו. ועוד, שהוא קשר של תפלין ודאי, ד' דוד המלך (ר"א קשר של תפלין ודאי), ומשום כן דוד נקשר בשמו.

נכנסו. ביון שנכנסו, ישבו לפניו. שתק רבי אלעזר והם שתקו. נכנס רבי אלעזר לתדרו, ושמע קול אחד שהיה אומר: לך ואמר להם מה שהם רוצים, שהרי הם פשרים. חזר אליהם. אמר להם, אם יש מי ששמע דבר - שיאמר לי. אמרו לו, אנו מחכים להיות מוארים מתוך הצחות של המאור העליון, ולהבין ולהשכיל.

פתח ואמר, (חבוק ב) ויה' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ. פשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, הסתפל בתוף המחשבה סוד התורה ורשם רשומים, ולא היה יכול לעמד, עד שברא התשובה, שהיא היכל פנימי עליון וסוד נסתר, ושם נרשמו והצטירו האותיות בתקיקותיהן.

ביון שזה נברא, היה מסתפל בהיכל הזה, ורושם לפניו ציורים של כל העולם, שכתוב הס מפניו כל הארץ. רשם לפניו רשומים וציורים של כל העולם. רצה לברא שמים, מה עשה? הסתפל באור הראשון והתעטף בו וברא שמים, שכתוב (תהלים קד) עטה אור בשלמה, ואחר כן נוטה שמים פריעה.

הסתכל לעשות העולם התחתון, עשה היכל אחר ונכנס בו, וממנו הסתפל ורשם לפניו את כל העולמות למטה וברא אותו. זהו שכתוב וה' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ. ה"ס מפניו - ה"ס רשם לפניו כל הנקודות של כל העולם, שהם ששים וחמש כחושבון ה"ס. ששים וחמש הן. וכלן רשם לפניו כשברא את העולם.